

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาน้ำที่ ของสมองส่วนเทมโปรัลด์แต่ละตำแหน่ง
ที่ถูกตัดออกไป ว่าจะมีความสัมพันธ์ทางด้านความรู้การเข้าใจ และความจำทางภาษา
และสัมพันธ์กับตัวประกอบใด ใน ๑๒ แบบ ของแบบจำลองจุดภาค (เฉพาะด้านที่ศึกษา)
ตามแนวทฤษฎี โครงสร้างสมรรถภาพสมอง ด้านภาษาของกิลฟอร์ด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นผู้ป่วยที่ถูกตัดสมองส่วนเทมโปรัล
บางส่วนออกไป เพื่อการรักษา โดยแยกออกเป็น ผู้ป่วยถูกตัดบางส่วนของสมองซีก
ซ้าย จำนวน ๓ ราย และผู้ป่วยถูกตัดบางส่วนของสมองซีกขวา จำนวน ๕ ราย
รวบรวมในเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๐ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ จากคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลประสาท และโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
ผู้ป่วยดังกล่าวนี้ มีระดับพื้นความรู้ตั้งแต่ระดับปีที่ ๗ ขึ้นไป

กลุ่มมาตรฐาน

คือกลุ่มจากแบบทดสอบที่นำมาใช้ ซึ่งมีจำนวน ๒ กลุ่ม

กลุ่มควบคุม

คัดเลือกให้มีลักษณะใกล้เคียง กับผู้ป่วยมากที่สุด เท่าที่จะทำได้ โดยคัดจาก
เพศ อายุ การศึกษา ใกล้เคียงกับผู้ป่วยในแต่ละราย ซึ่งจากการคัดเลือกได้กลุ่มควบคุม
ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของผู้ป่วยทั้งสิ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบทดสอบ

ก. แบบทดสอบสมรรถภาพสมอง ด้านการรู้และเข้าใจภาษา ของผจจจิต
อินทสุวรณ์ (ผจจจิต อินทสุวรณ์, ๒๕๑๗) ข้อทดสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด ๕ ตัวเลือก
และมีจำนวนข้อฉบับละ ๒๖ ข้อ ประกอบด้วยแบบทดสอบ ๖ ฉบับด้วยกันคือ

๑. แบบทดสอบการรู้และเข้าใจภาษาที่ได้ผลเป็นหน่วย มีค่าความเชื่อมั่น .๗๐๖๕
๒. แบบทดสอบการรู้และเข้าใจภาษาที่ได้ผลเป็นจำพวก มีค่าความเชื่อมั่น .๖๔๕๓
๓. แบบทดสอบการรู้และเข้าใจภาษาที่ได้ผลเป็นความสัมพันธ์ มีค่าความเชื่อมั่น .๗๕๑๔
๔. แบบทดสอบการรู้และเข้าใจภาษาที่ได้ผลเป็นระบบ มีค่าความเชื่อมั่น .๘๐๓๘
๕. แบบทดสอบการรู้และเข้าใจภาษาที่ได้ผลเป็นการแปลงรูป มีค่าความเชื่อมั่น .๗๖๗๗

ข. แบบทดสอบวัดสมรรถภาพสมอง ด้านความจำทางภาษา ของเสาวณี

คุณาวัชชาวุฒิ (เสาวณี คุณาวัชชาวุฒิ, ๒๕๑๗) เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด ๕ ตัวเลือก
แต่ละฉบับมีข้อทดสอบจำนวน ๓๐ ข้อ ดังนี้

- ๑. แบบทดสอบความจำทางภาษาในรูปหน่วย มีค่าความเชื่อมั่น .๘๑๗
- ๒. แบบทดสอบความจำทางภาษาในรูปจำพวก มีค่าความเชื่อมั่น .๗๖๕
- ๓. แบบทดสอบความจำทางภาษาในรูปความสัมพันธ์ มีค่าความเชื่อมั่น .๗๕๐
- ๔. แบบทดสอบความจำทางภาษาในรูประบบ มีค่าความเชื่อมั่น .๗๖๔
- ๕. แบบทดสอบความจำทางภาษาในรูปการแปลงรูป มีค่าความเชื่อมั่น .๗๕๗
- ๖. แบบทดสอบความจำทางภาษาในรูปการประยุกต์ มีค่าความเชื่อมั่น .๗๖๖

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดสมรรถภาพสมอง ทั้ง ๑๒ ฉบับ นำมาทดสอบกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มควบคุม โดยทดสอบเป็นรายบุคคล วันละฉบับ บุคคลหนึ่ง ๆ จะทำแบบทดสอบเสร็จ ภายใน ๕ วัน เพื่อควบคุมการเรียงลำดับความยากง่าย ของแต่ละฉบับ จึงสลับแบบทดสอบ ๒ คาน (คานการรู้.-เข้าใจและคานความจำทางภาษา) เป็นดังนี้

คนที่ ทำ	แบบทดสอบฉบับที่					
	๑	๕	๑	๔	๕	๖
๑	๕	๑	๔	๕	๖	๑
๑	๔	๕	๑	๖	๑	๕
๑	๖	๑	๕	๑	๕	๔
๑	๑	๕	๑	๔	๕	๖

และเมื่อครบ ๖ คนแล้ว คนที่ ๗ ก็เริ่มเรียงตามคนที่ ๑ ใหม่

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

ก. หากค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบสมรรถภาพ ด้านการรู้เข้าใจและความจำภาษา โดยการนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุม มาคำนวณ หาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข. เปรียบเทียบสมรรถภาพด้านการรู้การเข้าใจและความจำทางภาษา ระหว่างผู้ช่วยกลุ่มทัศนสองส่วนเต็มไปรีดด้านซ้ายกับกลุ่มควบคุม และกลุ่มทัศนสองส่วนเต็มไปรีดด้านขวา กับกลุ่มควบคุม โดยใช้ T-test เป็นสถิติในการทดสอบ

ค. เปรียบเทียบสมรรถภาพสมองด้านการรู้การเข้าใจและความจำทางภาษา ระหว่างกลุ่มทัศนสองส่วนเต็มไปรีดด้านซ้าย กับกลุ่มมาตรฐาน และกลุ่มทัศนสองส่วนเต็มไปรีดด้านขวา กับกลุ่มมาตรฐาน โดยใช้ Z-test เป็นสถิติในการทดสอบ

ง. เปรียบเทียบค่าของ T-test และ Z-test ดูความมีนัยสำคัญสอดคล้องกัน

จ. วิเคราะห์พื้นที่ กลุ่มทัศนสองส่วนเต็มไปรีดด้านซ้าย สรรวจพื้นที่ซึ่งซ้ำซ้อนกัน และนำคะแนนดิบของผู้ป่วย มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยที่ประมาณได้ ระหว่างค่าสูงและค่าต่ำ ของกลุ่มมาตรฐาน ซึ่งน่าจะสัมพันธ์กัน

ฉ. เปรียบเทียบค่าคะแนน ตามอันดับของแบบทดสอบ วัดสมรรถภาพสมอง ด้านการรู้การเข้าใจและความจำทางภาษา จำนวน ๑๒ ฉบับ ที่ส่งผลการทัศนสองส่วนเต็มไปรีดด้านซ้าย

ผลการวิจัย

ผลของการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ

ก. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบส่วนเติมไปริลค่านขวา กับสมรรถภาพการรับรู้การเข้าใจและความจำทางภาษา

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการทดสอบส่วนเติมไปริลค่านขวา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ กล่าวคือสมองส่วนเติมไปริลค่านขวา ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพด้านการรับรู้การเข้าใจและความจำทางภาษา

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบส่วนเติมไปริลค่านซ้าย กับสมรรถภาพด้านการรับรู้การเข้าใจและความจำทางภาษา

ผลการวิจัยปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของกลุ่มผู้ป่วยที่ถูกตัดสมองส่วนเติมไปริลค่านซ้ายบางส่วนออกกับกลุ่มควบคุม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในแบบทดสอบความจำทางภาษาระดับหน่วย การแปลงรูป และการประยุกต์

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของกลุ่มผู้ป่วยที่ถูกตัดสมองส่วนเติมไปริลค่านซ้ายบางส่วนออกกับกลุ่มมาตรฐานการรับรู้การเข้าใจภาษาฉบับจำพวก และความจำทางภาษาระดับหน่วย ความสัมพันธ์ ระบบ การแปลงรูป

แสดงว่าสมองส่วนเติมไปริลค่านซ้าย มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพด้านการรับรู้การเข้าใจ และความจำทางภาษา โดยเฉพาะในด้านการรับรู้การเข้าใจ - ภาษา-จำพวก , ความจำ-ภาษา-หน่วย, ความจำ-ภาษา-ระบบ, ความจำ-ภาษา- ความสัมพันธ์, ความจำ-ภาษา-การแปลงรูป, ความจำ-ภาษา - การประยุกต์,

ค. สามารถแยกพื้นที่ที่ซ้ำซ้อนกัน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับแบบจำลองจุดภาคออกได้ดังนี้

๑. สมอังก้านข้างส่วนกลางของเหมโปริลค้ำนซำยและอัยค้ำนบนของมิกเกิดเหมโปริลไจรัส มีหน้าที่เกี่ยวข้องกัสมรรถภาพสมอังก้านการรู้การเข้าใจ - ภาษา - จำพวก และความจำ - ภาษา - หน่วย, ความสัมพันธ์, การแปลงรูป, และการประยุกต์

๒. สมอังก้านข้างส่วนกลางของเหมโปริลค้ำนซำยระหว่างสุพีเรียร์และมิกเกิดเหมโปริลไจรัส มีหน้าที่เกี่ยวข้องกัสมรรถภาพสมอังก้านการรู้การเข้าใจ - ภาษา-หน่วย, จำพวก, ความสัมพันธ์, การแปลงรูป, การประยุกต์, และค้ำนความจำ - ภาษา - หน่วย, ความสัมพันธ์, ระบบ, การแปลงรูป, และการประยุกต์

๓. สมอังก้านข้างส่วนกลางของเหมโปริลค้ำนซำยที่ส่วนกลางของมิกเกิดเหมโปริลไจรัส มีหน้าที่เกี่ยวข้องกัสมรรถภาพสมอังก้านการรู้การเข้าใจ - ภาษา - จำพวก และความจำ - ภาษา - หน่วย, ความสัมพันธ์, การแปลงรูป, การแปลงรูป และการประยุกต์ /

พิจารณาแล้วพบว่า ทั้ง ๓ พื้นที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน คืออยู่ที่ค้ำนข้างส่วนกลางของเหมโปริลไจรัสทั้งสิ้น และทั้ง ๓ พื้นที่นั้น มีส่วนกระทบกระเทือนตรงกัน ในค้ำนการรู้การเข้าใจ - ภาษา - จำพวก, ความจำ - ภาษา - หน่วย, ความสัมพันธ์, การแปลงรูป, และการประยุกต์

ข้อเสนอแนะ

ควรพัฒนาแบบทดสอบ ตามแบบทฤษฎีจิตฟอร์คในค้ำน ให้เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน แจกแจงไปตามอายุ การศึกษา จากนั้นนำมาทดสอบ ถึงกลุ่มผู้ปวยที่ถูกต้องสมองส่วนค้ำง ๆ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของสมองส่วนที่ถูกต้องออกไป กัแต่ละแบบจำลองจุดภาค เพื่อศึกษาหารายละเอียดของหน้าที่สมอง และในการทดสอบ ควรทดสอบผู้ปวยหลังจากพักผ่อนหลังกการผ่าตัด ทันที่ที่ผู้ปวย อยู่ในสภาวะที่พอจะทดสอบได้ และควรมีการติดตามผล เพื่อค้ำงการดำเนินอาการหรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง